

And We Talk of Christ

By Elder Gary E. Stevenson
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Vi taler om Kristus

Av eldste Gary E. Stevenson
i De tolv apostlers quorum

April 2025 general conference

We are followers of Jesus Christ, and we seek to both receive and share His light.

Vi er Jesu Kristi etterfølgere, og vi søker både å motta og dele hans lys med andre.

Introduction

At the end of a long overseas assignment, my wife, Lesa, and I stepped into an airport terminal in preparation for just one more flight—a red-eye—to get home. As we stood with many others moving a step at a time in long lines, we could feel the growing anxiety of fellow travelers worried about making flights, getting through passport and visa review, and successfully navigating security checks.

We finally reached a station occupied by a customs officer who seemed unaffected by the high levels of stress and anxiety in the room. She almost mechanically, with no eye contact, reached for my documents, confirmed my picture, thumbed through one page after another, and finally stamped my passport with a heavy thud.

She then reached for Lesa's papers. Devoid of emotion, head down and focused on her work, she methodically thumbed through the pages with an expert eye, focusing on the details of the documents in front of her. We were somewhat surprised when she suddenly stopped, lifted her head, and made eye contact with Lesa in a deliberate and warm upward gaze. With a tender smile, she gently stamped Lesa's passport and handed the documents back to her. My wife smiled in return, accepted the documents, and exchanged warm parting words.

"What just happened?" I asked incredulously.

Innledning

På slutten av et langt utenlandsoppdrag gikk min hustru Lesa og jeg inn i en flyplassterminal som forberedelse til bare ett fly til – et fly om natten – for å komme hjem. Mens vi sto sammen med mange andre og beveget oss et skritt om gangen i lange køer, kunne vi føle den økende uroen til medreisende som var bekymret for å rekke flyreiser, komme seg gjennom pass- og visumgjennomgang og navigere gjennom sikkerhetskontrollene.

Vi nådde til slutt en skranke der det satt en tollbetjent som virket upåvirket av det høye stressnivået og uroen i rommet. Hun strakte seg nesten mekanisk, uten øyekontakt, etter dokumentene mine, bekreftet bildet mitt, bladde gjennom den ene siden etter den andre og stemplet til slutt passet mitt med et tungt dunk.

Så strakte hun seg etter Lesas papirer. Blottet for følelser, med hodet bøyd og fokusert på arbeidet sitt, bladde hun metodisk gjennom sidene med ekspertøyne og fokuserte på detaljene i dokumentene foran henne. Vi ble litt overrasket da hun plutselig stoppet, løftet hodet og fikk øyekontakt med Lesa med et bevisst og varmt blikk. Med et mildt smil, stemplet hun forsiktig Lesas pass og ga henne dokumentene tilbake. Min hustru smilte tilbake, tok imot dokumentene og utvekslet varme avskjedsord.

"Hva skjedde der?" spurte jeg vantro.

Lesla then showed me what the agent had seen—a small card with the image of the Savior. It had accidentally slipped from Lesla's purse into the folds of her passport. This is what the customs officer had found. This is what had changed her whole demeanor.

Grace and Truth, by Simon Dewey, courtesy of altusfineart.com, © 2025, used with permission

This small picture of the Savior connected the hearts of two otherwise disconnected strangers. It transformed the impersonal to personal, capturing the beauty, the miracle, and the reality of the Light of Jesus Christ. For the remainder of that day and often since, I have contemplated that sweet, simple moment with awe and have rejoiced in the glorious effect of the Light of Christ upon God's children.

We Talk of Christ

We are followers of Jesus Christ, and we seek to both receive and share His light. Implicit in the name of the Church is our theology of "Jesus Christ himself being the chief corner stone." Through ancient and living prophets, our Heavenly Father has commanded us to "hear Him!" and to "come unto Christ." "We talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, [and] we prophesy of Christ."

We teach that Jesus Christ is the Son of God, and during His earthly ministry, Jesus taught His gospel and established His Church.

We testify that at the end of His life, Jesus atoned for our sins when He suffered in the Garden of Gethsemane, was crucified on the cross, and then was resurrected.

We rejoice that because of the Savior's atoning sacrifice, we can be forgiven and cleansed of our sins as we repent. This brings us peace and hope while making it possible for us to return to God's presence and receive a fulness of joy.

We prophesy that because of Jesus's Resurrection, death is not the end but an important step forward. "We will all be resurrected after we die. This means that each person's spirit and body will be reunited and live forever."

Come unto Christ

Living prophets in our day—who receive revelation from God to teach and lead us—are increasingly inviting us to come unto Christ.

Lesla viste meg så det betjenten hadde sett – et lite kort med bilde av Frelseren. Det hadde tilfeldigvis glidd fra Leslas veske og inn blant sidene i passet hennes. Det var dette tollbetjenten hadde funnet. Det var dette som hadde forandret hele oppførselen hennes.

Grace and Truth[Nåde og sannhet] av Simon Dewey, gjengitt med tillatelse fra altusfineart.com, © 2025, brukt med tillatelse

Dette lille bildet av Frelseren knyttet sammen hjertene til to ellers frakoblede fremmede. Det forvandlet det upersonlige til det personlige, fanget skjønnheten, mirakelet og realiteten av Jesu Kristi lys. Resten av den dagen og ofte siden den gang har jeg tenkt på dette skønne, enkle øyeblikket med ærefrykt og frydet meg over den strålende virkning Kristi lys har på Guds barn.

Vi taler om Kristus

Vi er Jesu Kristi etterfølgere, og vi søker både å motta og dele hans lys med andre. Underforstått i Kirkens navn, står vår teologi om at "hjørnesteinen er Jesus Kristus selv". Gjennom oldtidens og levende profeter har vår himmelske Fader befalt oss: "hør ham!" og å "komme til Kristus". "Vi taler om Kristus, vi gleder oss i Kristus, vi forkynner om Kristus [og] vi profeterer om Kristus"

Vi underviser at Jesus Kristus er Guds Sønn, og under sitt jordiske virke, forkynnte han sitt evangelium og opprettet sin kirke.

Vitner om at Jesus på slutten av sitt liv sonet for våre synder da han led i Getsemane hage, ble korsfestet på korset og deretter sto opp igjen.

Vi gleder oss fordi vi på grunn av Jesu sonoffer, kan bli tilgitt og renset for våre synder når vi omvender oss. Dette gir oss fred og håp og gjør det mulig for oss å vende tilbake til Guds nærhet og motta en fylde av glede.

Vi profeterer at på grunn av Jesu oppstandelse er ikke døden slutten, men et viktig skritt fremover. "[Vi vil] alle oppstå fra de døde. Dette betyr at den enkeltes ånd og legeme vil bli gjenforenet og leve evig."

Kom til Kristus

Levende profeter i vår tid – som mottar åpenbaring fra Gud for å undervise og lede oss – innbyr oss i stadig større grad å komme til

They are helping us to center our hearts, ears, and eyes more fully on Him. We could cite numerous examples of adjustments and enhancements announced by the First Presidency that are designed to focus us on Jesus Christ. Some of these include:

The decision to retire the name “Mormon Church” and to replace it with the correct name, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

The availability of new, inspired Christ-themed art for display in meetinghouses.

Young Women and Aaronic Priesthood quorum themes and music focused on Jesus Christ, such as “Disciple of Christ” and “Look unto Christ.”

Greater emphasis on the Atonement and literal Resurrection of Jesus Christ as the most glorious events in history.

Celebration of Easter as a season and not just a holiday, with an emphasis on Jesus Christ.

The introduction of the visual identifier of the Church of Jesus Christ and its symbolic nature.

Let us look closer at the impact of some of these. First, the Church symbol.

The Church Symbol

In 2020, President Russell M. Nelson introduced a new visual identifier for the Church. This symbol reflects the truth that Christ is at the center of His Church and should be at the center of our lives. We now see this familiar symbol on temple recommends, on Church websites and magazines, as the icon for the Gospel Library app, and even on military ID tags for many members of the Church serving in the armed forces. The symbol includes the name of the Church contained within a cornerstone, a reminder that Jesus Christ is the chief cornerstone, shown here in Cambodian and in use in 145 languages.

The center of the symbol is a representation of Bertel Thorvaldsen’s beloved marble Christ statue, which has become widely associated with the Church and is found in visitors’ centers and on temple grounds around the world. Its prominence in the Church symbol suggests that Christ should be the center of all we do. Likewise, the Savior’s outstretched arms indicate His promise to embrace all who will come unto Him. This symbol is a visual representation of the love of the Savior Jesus Christ and a constant reminder of the living Christ.

Kristus. De hjelper oss å sentrere vårt hjerte, våre ører og våre øyne mer fullstendig på ham. Vi kunne nevne mange eksempler på justeringer og forbedringer bekjentgjort av Det første presidentskap, som har til hensikt å fokusere på Jesus Kristus. Noen av disse omfatter:

Beslutningen om å pensjonere navnet “Mormonkirken” og erstatte det med det riktige navnet, Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.

Tilgjengeligheten av ny, inspirert kunst med Kristus-tema til visning i møtehusene.

Unge kvinners tema og tema for quorum i Det aronske prestedømme og musikk med fokus på Jesus Kristus, for eksempel “Kristi disippel” og “Se hen til Kristus”.

Større vekt på Jesu Kristi forsoning og bokstavelige oppstandelse som de mest strålende begivenheter i historien.

Påskefeiring som en høytid og ikke bare en ferie, med vekt på Jesus Kristus.

Introduksjonen av Jesu Kristi Kirkes visuelle identifikator og dens symbolske natur.

La oss se nærmere på virkningen av noen av disse. Først, Kirkens symbol.

Kirkens symbol

I 2020 introduserte president Russell M. Nelson en ny visuell identifikator for Kirken. Dette symbolet gjenspeiler den sannhet at Kristus står sentralt i sin kirke og skulle være det sentrale i vårt liv. Vi ser nå dette kjente symbolet på tempeplanbefalinger, Kirkens nettsteder og tidsskrifter, som ikonet for Evangeliebibliotek-appen og til og med på militære ID-brikker for mange medlemmer av Kirken som tjenestegjør i de væpnede styrker. Symbolet inneholder Kirkens navn i en hjørnestein, en påminnelse om at Jesus Kristus er hovedhjørnesteinen, vist her på kambodsjansk og i bruk på 145 språk.

Midten av symbolet er en fremstilling av Bertel Thorvaldsens høyt avholdte Kristus-statue i marmor, som har blitt sterkt forbundet med Kirken og finnes i besøkssentre og på tempelområder rundt om i verden. Dens fremtredende plass i Kirkens symbol, antyder at Kristus skulle stå sentralt i alt vi gjør. På samme måte indikerer Frelserens utstrakte armer hans løfte om å omfavne alle som vil komme til ham. Dette symbolet er en visuell fremstilling av Frelseren Jesu Kristi kjærlighet og en konstant påminnelse om den levende Kristus.

Out of curiosity, I have inquired of many families and friends concerning one important element of the Church symbol. Surprisingly, many are not aware of a hallowed feature that it embodies. Jesus Christ stands under the arch. This represents the resurrected Savior emerging from the tomb. We truly celebrate the resurrected, living Christ, even in the use of the Church symbol.

Higher and Holier Easter

Now let us contemplate the significance of Easter. In recent First Presidency messages concerning Easter, we have been challenged to “celebrate the Resurrection of our living Savior by studying His teachings and helping to establish Easter traditions in our society as a whole, especially within our own families.” In short, we have been encouraged to move to a higher and holier celebration of Easter.

I love continuing revelation concerning Easter and am gratified for your many efforts to make Easter a sacred and holy occasion. In addition to holding a one-hour sacrament meeting on Easter Sunday, other examples of worthy activities include ward and stake devotionals and activities on Palm Sunday as well as during Holy Week. These remembrances include activities with children and youth and often incorporate interfaith choirs. Others have held “Living Christ” open houses for members and friends and have participated in multidenominational community Easter events.

Such activities mirror the multitudes in the city of Jerusalem whose voices joined together to praise the Savior during His triumphal entry. Equally impressive are reports of your responses to the First Presidency’s invitation to worship at home as families to commemorate this most important holiday.

I believe that family worship surrounding Easter has elevated remarkably. Two years ago, I spoke about our family’s determination to improve the way we honor Easter. Admittedly, this is still a work in progress. We have always enjoyed a special Easter Sunday meal, Easter baskets, and an Easter egg hunt, and we still do. However, adding an intentional spiritual dimension that focuses on Jesus Christ and His Atonement to our celebration has brought a sweet balance to our commemoration of these most holy of all events.

Av nysgjerrighet har jeg spurt mange familier og venner angående ett viktig element i Kirkens symbol. Overraskende nok er det mange som ikke er klar over den hellige betydningen dette elementet har. Jesus Kristus står under buen. Dette symboliserer den oppstandne Frelser som kommer ut av graven. Vi feirer virkelig den oppstandne, levende Kristus, også i bruken av Kirkens symbol.

Høyere og helligere påske

La oss nå overveie påskens betydning. I nylige budskap fra Det første presidentskap om påsken, har vi blitt utfordret til å “feire vår levende Frelseres oppstandelse ved å studere hans læresetninger og bidra til å etablere påsketradisjoner i vårt samfunn som helhet, spesielt i vår egen familie”. Kort sagt, vi har blitt oppfordret til å gå over til en høyere og helligere påskefeiring.

Jeg elsker vedvarende åpenbaring om påsken, og er glad for deres innsats for å gjøre påsken til en hellig begivenhet. I tillegg til å ha et en-timers nadverdsmøte på 1. påskedag, omfatter andre eksempler på verdige aktiviteter andakter og aktiviteter på menighets- og stavsplan på palmesøndag så vel som i den stille uke. Disse stundene for å minnes omfatter aktiviteter med barn og ungdom og innbefatter ofte felleskirkelige kor. Andre har holdt “Den levende Kristus” åpent hus for medlemmer og venner, og har deltatt på flerkirkelige, felles påskearrangementer.

Slike aktiviteter gjenspeiler folkemengden i Jerusalem, hvis stemmer sammen lovpriste Frelseren under hans seierrike inntog. Like imponerende er rapporter om deres respons på Det første presidentskaps oppfordring om å tilbe hjemme som familie for å minnes denne viktigste høytiden.

Jeg tror at tilbedelsen i familien rundt påsken har økt bemerkelsesverdig. For to år siden talte jeg om familiens beslutning om å forbedre måten vi feirer påsken på. Riktignok er dette fortsatt et pågående arbeid. Vi har alltid gledet oss over et spesielt påskedagsmåltid, påskekurver og påskeeggjakt, og det gjør vi fortsatt. Men å legge til en tilsiktet åndelig dimensjon som fokuserer på Jesus Kristus og hans forsoning til vår feiring, har gitt en fin balanse i vår markering av disse helligste av alle hendelser.

This year will be our third attempt to make Easter more Christ-centered. Like the Christmas nativity, our family Easter Day play includes rudimentary costumes, reading of scriptures from the New Testament and Book of Mormon, music, Easter pictures, palm fronds—and a little chaos, if I'm being completely honest. Children and grandchildren reading and reciting the Palm Sunday praises of "Hosanna ... Blessed is he that cometh in the name of the Lord; Hosanna in the highest" and "This is Jesus ... of Galilee" seem as relevant as "Peace on earth, good will to men" is at Christmastime.

We now enjoy a mix of decorations. What was once almost exclusively bunnies and Easter eggs is now balanced with the Christ and images of the empty tomb, the resurrected Savior appearing in the garden outside the tomb, and the Savior's appearance to the Nephites. We are also striving to make Easter a season rather than just a day. We are trying to be more conversant, thoughtful, and celebratory of Palm Sunday and Good Friday and of the sacred events that took place during all of Holy Week.

Easter allows us to honor both the atoning sacrifice of Jesus Christ and the literal and joyous Resurrection of Him. Our hearts are heavy as we imagine the Savior's suffering in the garden and upon Calvary, but our hearts rejoice as we envision the empty tomb and the heavenly decree "He is risen!"

A Literal Resurrection

Recent First Presidency encouragement to look "forward to Easter and the Resurrection of Jesus Christ—the most glorious of all messages to mankind" highlights the magnitude of this season. While there appears to be a growing trend among various Christian theologians to view the Resurrection in figurative and symbolic terms, we affirm our doctrine that "the Resurrection means that all who have ever lived will be resurrected, and the Resurrection is literal." "For as in Adam all die, even so in Christ shall all be made alive." Jesus Christ broke the bands of death for every living soul.

We truly stand all amazed at the grace Jesus offers us. We embrace His words that "greater love hath no man than this, that a man lay down his life for his friends."

C. S. Lewis stated that "to preach Christianity meant [to the Apostles] primarily to preach the

Dette året vil være vårt tredje forsøk på å gjøre påsken mer Kristus-sentrert. I likhet med julespillet, inneholder familiens skuespill på 1. påskedag enkle kostymer, lesing av skriftsteder fra Det nye testamente og Mormons bok, musikk, påskebilder, palmeblader – og litt kaos, hvis jeg skal være helt ærlig. Barn og barnebarn leser og resiterer palmesøndagens lovprisninger: "Hosianna ... velsignet være han som kommer i Herrens navn! Hosianna i det høyeste!" Og: "Dette er ... Jesus ... fra Nasaret i Galilea" synes like relevant som "Fred på jorden, i mennesker Guds velbehag" er ved juletider.

Nå gleder vi oss over en blanding av dekorasjoner. Det som en gang nesten utelukkende var kaniner og påskeegg, er nå balansert med Kristus og bilder av den tomme graven, den oppstandne Frelseren som viste seg i hagen utenfor graven, og Frelserens besøk til nephittene. Vi strever også med å gjøre påsken til en høytid istedenfor bare en dag. Vi prøver å være mer lydhøre, ettertenksomme og feirende av palmesøndag og langfredag og de hellige begivenhetene som fant sted i hele den stille uke.

Påsken gjør det mulig for oss å hedre både Jesu Kristi sonoffer og hans bokstavelige og gledelige oppstandelse. Vi blir bedrøvet når vi forestiller oss Frelserens lidelse i hagen og på Golgata, men vi fryder oss når vi ser for oss den tomme graven og den himmelske erklæringen: "Han er oppstått!"

En bokstavelig oppstandelse

Nylig oppfordring fra Det første presidentskap om å "se frem til påsken og Jesu Kristi oppstandelse – det mest strålende av alle budskap til menneskeheten", fremhever betydningen av denne høytiden. Selv om det synes å være en økende tendens blant forskjellige kristne teologer til å se oppstandelsen i overført og symbolsk betydning, bekrefter vi vår lære om at "oppstandelsen [betyr] at alle som noen gang har levd, skal oppstå – og oppstandelsen er bokstavelig." "For likesom alle dør i Adam, slik skal også alle bli gjort levende i Kristus." Jesus Kristus brøt dødens bånd for alle levende sjeler.

Vi står virkelig helt forundret på grunn av den nåde Jesus tilbyr oss. Vi omfavner hans ord om at "ingen har større kjærlighet enn denne at han setter sitt liv til for vennene sine."

C. S. Lewis uttalte at "å forkynne kristendommen betydde [for apostlene] først og fremst

Resurrection. ... The Resurrection is the central theme in every Christian sermon reported in the Acts. The Resurrection, and its consequences, were the 'gospel' or good news which the Christians brought."

I proclaim that "there is a resurrection, ... the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ."

Conclusion and Testimony

In conclusion, I testify that all who accept the invitations from our living prophet and his counselors to more intentionally commemorate the holy events that Easter represents will find that their bond with Jesus Christ grows ever stronger.

Just days ago, I learned about a grandmother who rehearsed the Easter story with her four-year-old grandson by using simple replicas of the tomb, the stone that covered the sepulchre, Jesus, Mary, the disciples, and the angel. The little boy watched and listened intently as his grandma shared the burial, closing and opening of the tomb, and the garden scene of the Resurrection. He later carefully repeated the story in surprising detail to his parents as he moved the figures about himself. Following this sweet moment, he was asked if he knew why we have Easter. The boy looked up and with childlike reasoning answered, "Cuz Him's alive."

I add my testimony to his—and to yours and to that of angels and prophets—that He is risen and that He lives, of which I testify in the name of Jesus Christ, amen.

å forkynne oppstandelsen ... Oppstandelsen er det sentrale temaet i alle kristne prekener i Apostlenes gjerninger. Oppstandelsen, og dens konsekvenser, var 'evangeliet' eller de gode nyhetene som de kristne kom med."

Jeg erklærer at "det er en oppstandelse, derfor har ikke graven noen seier, og dødens brodd er oppslukt i Kristus."

Konklusjon og vitnesbyrd

Til slutt vitner jeg om at alle som tar imot innbydelsene fra vår levende profet og hans rådgivere om mer bevisst å minnes de hellige begivenhetene som påsken representerer, vil oppdage at deres bånd til Jesus Kristus blir stadig sterkere.

For bare noen dager siden fikk jeg høre om en bestemor som øvet på påskehistorien sammen med sitt fire år gamle barnebarn ved hjelp av enkle fremstillinger av graven, steinen som dekket graven, Jesus, Maria, disiplene og engelen. Den lille gutten fulgte spent med og lyttet mens bestemoren fortalte om begravelsen, lukkingen og åpningen av graven, og scenen i hagen av oppstandelsen. Han gjentok senere omhyggelig historien overraskende detaljert for sine foreldre mens han selv beveget figurene rundt. Etter denne fine stunden ble han spurt om han visste hvorfor vi har påske. Gutten kikket opp og med barnlig resonnement svarte: "For at han lever."

Jeg tilføyer mitt vitnesbyrd til hans – og til deres og til englers og profeters – om at han er oppstått og at han lever, og dette vitner jeg om i Jesu Kristi navn. Amen.